

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Luptă și Evlavie.

Intre numeroasele lupte pe cari le-a purtat biserica cu asupritorii și vrăjmașii ei, a fost și lupta pentru închinarea la icoane. Timp de peste o sută de ani a trebuit să lupte Creștinismul pentru *cultul icoanelor și al sfinților*. A fost necesară o luptă de peste o sută de ani, ca să poată intra în mintea unor oameni adevărul, că sfinții cari au trăit o viață religioasă și morală desăvârșită, au drept la un cult deosebit din partea noastră, — și că închinarea la icoane se referă la original, la chipul pe care îl reprezintă și nu la vâpseaua, lemnul sau metalul din care este lucrată. O sută de ani a trebuit să lupte biserica, pentru ca să lămurească și să fie înțeles acest adevăr, atât de simplu și atât de limpede. Biruința acestui adevăr, care totdeauna triumfă, a prilejuit la 842 așezarea sărbătoarei Dumineca Ortodoxiei.

La Dumineca Ortodoxiei comemorăm luptele și biruințele învățături celei drepte și adevărate, adica ortodoxe, asupra erorilor și ereziilor.

Din lupta pentru cultul icoanelor și al sfinților, noi desprindem astăzi atitudinea pe care trebuie să o luăm în fața bisericii, și poziția pe care trebuie să o aibă Ortodoxia în fața viitorului: lupta și evlavie. Cine luptă și cine se închină cu evlavie, *trădește*; cine nu face acest lucru, *moare*.

Mântuitorul nostru a zis: „Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ, n'am venit să aduc pace, ci sabie” (Matei 10, ³⁴), adică *luptă* între bine și rău, între lumină și întunec, între cer și pământ. Luptăm ca să ne apărăm altarele și credința, luptăm ca să trezim conștiința religioasă și morală și ca să ne mântuim, luptăm ca să umplem biserica de

credincioși, cari împlinesc tainele lui Hristos, să îndulcim mizeriile și să desăvârșim viața socială. Luptăm ca să biruim.

Biserica este ca și viața: o corabie care plutește pe marea vieții, ca să ne treacă dela un țărâm necunoscut, la altul tot necunoscut. Cine a văzut marea își poate închipui ce înseamnă *lupta cu valurile*. Când marea este liniștită, corăbioara plutește ușor. Când marea e furtunoasă, trebuie vâslit cu mai multă putere și cu mai mare atențiune. Așa e viața, așa e și biserica. Are de luptat cu valurile minciunilor, păcatelor, greutăților și mai presus de toate cu materialismul epocii noastre, fie el filozofic sau practic, agresiv, ori pașnic, și în contra tuturor „*principiilor mincinoase*”.

Lupta noastră pentru adevăr și credință este o alergare nobilă, izvorâtă din dragostea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Alătura de luptă așezăm *evlavia* ca principiu călăuzitor în viitor. Ceeace face lupta în extensiune, întregește și desăvârșește evlavia în adâncime. Expansiunea uneia se complectază în intensitatea mistică a celeilalte.

Nici nu bănuim ce putere mare reprezintă evlavia. Ca și umilința, ea este o virtute eroică și sfântă, care merge până la moarte.

Părinții noștri au fost luptători, căci pentru legea lor au luptat pe viață și pe moarte. Până la mucenicie s'au luptat. Dar pe cât au fost de hotărâți în lupta de apărare a legii, pe atât au fost de evlavioși, cucernici și umiliți. *Nicderi nu aflăm o mai aleasă frumusețe de suflet ca la strămoșii noștri, cari se luptau cu credință și se rugau cu evlavie.*

De aceea *astăzi*, când la Cluj se pun temeliile unei „frății” ortodoxe, care va avea menirea să cultive tradiția noastră națională în *senzul luptei și evlaviei străbune*, salutăm cu încredere și bucurie noua Oaste a Domnului.

Glasul giei și al conștiinței ne cheamă ca să ne reculegem și să dăm mâna, înfrățindu-ne în lupta pentru întărirea bisericii ortodoxe, care este singura putere de echilibrare a sufletului nostru național. „Marele vindecător este Hristos și doctrina Lui Mântuitoare. A duce pe Iisus în familie, în societate și în viața publică, iată mijlocul singur de scăpare și de înzdrăvenire a Statului nostru“. Cu cât ne vom însuși mai de vreme acest adevăr, cu atât mântuirea va fi mai aproape de noi, de viața, familia și Țara noastră.

Noi vrem o renaștere. Un ritm nou de viață religioasă și morală în țara și în biserica noastră. Dorim și vrem o viață nouă, o viață de *trăire* sinceră a învățăturilor pe cari le propoveduește Creștinismul. Acest lucru se va împlini cu condiția ca să smulgem din suflete egoismul și mândria, și în locul lor să așezăm iubirea și dreptatea lui Dumnezeu.

Dar acest deziderat al vieții religioase și morale se va împlini numai atunci, când vom urma cu dragoste și devotament pilda biruitorilor din trecut, cari s'au luptat cu credință și s'au rugat cu *adâncă evlavie*.

BCU Pr. II. V. Felea.

P. S. Sa Episcopul Grigorie la Lipova

Dumneacă dimineața în 19 I. c. P. S. Sa Episcopul Grigorie a plecat la Lipova, însoțit de părinții Păcățianu, Georgia și Cioroianu, ca să sfințească noul palat al primăriei și să cunune pe fca dlui ministru Bocu. La ora 10 P. S. Sa a pontificat sf. liturghie în frumoasa biserică din Lipova, asistat de suita din Arad, precum și protopopii Givulescu și Mănuilă, apoi preoții Debău și Crăciun și diaconul Măcinic. După sfânta liturghie, s'a format o procesiune impozantă la primărie. Primăria din Lipova este o clădire impozantă, edificată la stăruințele dlui Bocu. Aici P. S. Sa a făcut sfințirea apei și a stropit cu aghiazmă apartamentele grandiosului palat. La fine P. S. Sa a rostit în fața publicului select — erau mulți oaspeți din București — o impresionantă cuvântare. La ora 2 d. m. s'a dat un banchet.

După masă la ora 7 s'a celebrat de P. S. Sa și clerul ce servise la sf. liturghie, cununia ficei dlui Bucu, Ligia Bocu cu inginerul I. Geor-

gescu din București, fiind nași dnii Maniu și Titulescu, reprezentați prin dna și dl Bocu.

Intre oaspeți erau prințul Ghica, Iorgu, d. Lupu fost ministru, prefectii Lazar din Arad și Băran din Timișoara, precum și altă lume intelectuală din țară.

P. S. Sa a donat tinerei părechi o sf. scriptură într'o legătură splendidă.

Dumneacă noaptea P. S. Sa a sosit acasă dela Lipova.

Păgânizarea cugetării.

Sunt convins că nu greșesc nici nu exagerez, dacă spun că nu există om cu mintea sănătoasă care să fie mulțumit cu actualele împrejurări de viață. Toți oamenii cu scaun la judecată sunt de acord, că omenirea are urgentă și absolută trebuință de reînnoire, că omenirea are lipsă de o primenire de sânge, dar mai ales are trebuință de primenire sufletească. În toate lagărele, în toate partidele se cercetează, se caută, se studiază cauzele și autorii nenorocirilor cari s'au abătut asupra omenirii. Unii socotesc că pricina nenorocirilor de tot soiul ar zace în faptul că averile pământesti, că bunurile materiale nu sunt împărțite după dreptate, alții găsesc pricina nenorocirilor în răutatea înăscută și de neschimbat a naturii omenestii. Unii cred că pricina ar fi spiritul de intoleranță, care se manifestă la diferitele clase sociale, alții sunt de părere că Biserica și creștinismul ar fi piedeca principală în calea progresului uman. Sunt iarăși unii cari aruncă toată vina asupra statului, care știe să ceară numai sacrificii dela cetățeni, dar nu este capabil să facă nimic pentru cei cari îl susțin. Vor avea fără îndoială un sâmbure cât de mic de dreptate și unii și alții, dar izvorul, păcatul principal din care izvoresc nenorocirile de azi, în ciuda tuturor acestor teorii, nu este nici descoperit, nici arătat. Pricina tuturor relelor, cari ne bântuie și de pe urma cărora suferim cu toții astăzi, nu zace nici în dorința generală după plăceri, precum nici nu în dorul de câștiguri materiale ale unora și nici nu în invidia și pizma altora, pricina relelor de azi nu zace nici în nepăsarea unora, precum nici în fanatismul altora, ci pricina tuturor relelor zace în faptul că viața omenirii din zilele noastre este fără temel, fără bază. Viața omenească a fost scoasă, a fost desrădăcinată din izvorul ei, a decă din *Dumnezeu*. Instrăinarea omului de Dumnezeu, lalcizarea vieții este baccilul care

a pricinuit boala de care suferă azi omenirea întreagă. Fie că acest bacil pricinuitor de boală se manifestă când pe teren social, când pe teren politic, în viața particulară sau în viața spirituală a omenirii, cauza pricinuitoare de boală este în toate cazurile una și aceeași: înspăimântătoarea înstrăinare a omului modern de Dumnezeu. Afirmatiunea aceasta se va părea multora drept o sperietoare, drept vorbă pe care numai un preot o poate spune, totuși îndrăznesc să suțin cu toată convingerea că ori cine își ia osteneala nu numai să critice și să se plângă, din cauza stărilor neprielnice în cari ne este dat nouă celor de azi să trăim, ci oricine își va da osteneală să cerceteze, să caute și pricina relelor de pe urma cărora suferim cu toții, va ajunge să se convingă că toate marile progrese, cu cari se mândrește vremea noastră, în fond nu sunt decât biete nule, fiindcă le lipsește unitatea dădătoare de valoare și sens, le lipsește legătura de viață cu Dumnezeul cel viu. Precum un șir întreg de nu le ajunge să reprezinte o valoare numai dacă în capătul șirului se așează o unitate, la fel stau lucrurile și cu realizările omenești. Deocamdată ne vom mărgini să analizăm înstrăinarea cugetării omenești de Dumnezeu. Nici odată, de când există om pe fața pământului, nu s'a studiat și nici nu s'au făcut atâtea cercetări științifice precum se face acest lucru în zilele noastre. Dorul de a ști, de a cunoaște, este cea mai mare patimă, cea mai mare pasiune a omului modern, de aceea recolta muncii academice nici odată n'a fost mai îmbelșugată, decât în zilele noastre. Reprezentanții științelor, în primul rând reprezentanții acelor științe cari contribuie la câștiguri materiale, deci în primul rând reprezentanții științelor naturale, putem spune că sunt — fără să exagerăm — regii neîncoronați ai lumii întregi. Desigur acești savanți nu trăiesc ca regii, ci trăiesc ca niște bleși salahori, în timp ce se nevoesc să răpească naturii secret după secret. Acești oameni umplu lumea de noi și noi ipoteze, de presupuneri și de mereu noi invenții. Iar noi, cei mai mici decât ei din acest punct de vedere, li admirăm și suntem mândri de succesele lor. Dacă știința însemnează putere, atunci noi cei de azi nu mai putem fi departe de atotputere, — așa s'ar crede măcar. Dar când stai să judeci, te convingi că din nourii științei de azi nu vrea nici decum să se pogoare nici măcar un singur strop de rouă binefăcătoare. Sufletele sunt bântuite de nervozitate și de nemulțumire. Toți ucenicii, toți elevii acestor maestri ai cugetării și științei moderne,

oamenii din zilele noastre, nu au devenit, de pe urma științei primite, nici mai iubitori de viață și nici mai puternici în viață. Știința modernă are o rană adâncă, pe care nu îndrăznește s'o arate și nici s'o recunoască, cu atât mai puțin s'o vindece. Știința modernă poartă în sine un go!, un întunec, în care nu îndrăznește să intre și pe care nu cutează să-l lumineze. Este adecă problema Dumnezeu. Se crede că problema Dumnezeirii trebuie lăsată exclusiv în seama credinței oarbe. Știința nu vrea să se pronunțe în această chestiune. Aceasta este, evident, cazul cel mai bun, fiindcă obișnuit știința ia atitudine hotărâtă împotriva credinții în Dumnezeu. — Vom ajunge nu peste mult să cunoaștem toate stelele de pe cer, toate legile fundamentale ale naturii, ființa lucrurilor, tainele vieții organice, dar în schimb omul de azi nu mai cutează să pună întrebarea de unde vin toate și ce se va alege din toate câte există? Viața sufletească, psihicul omului a fost experimentat cu aparate ingenioase, însă nu îndrăznesc învățații să mărturisească în auzul lumii întregi că, în ciuda cercetărilor și analizărilor lor, totuși a mai rămas în psihicul omului un grăunte necercetat și neexperimentat, un ce viu, care este transcendent, dar care totuși se manifestă ca o realitate concretă, un ce, pe care creștinii îl numesc suflet. Se studiază cu multă sânguință cauzele cari au hotărât mersul istoriei și savanții găsesc tot felul de factori cari au influențat mersul evenimentelor din trecutul omenirii; stări economice, idei, personalități, oameni geniali, instincte și puteri răscolite în masele mari ale popoarelor — și totuși socoteala istorică nu se poate încheia, oamenii uită adecă cel mai însemnat factor care a jucat rol în istorie — Pronia Dumnezeiască. Omul filozofează asupra ființei lucrurilor, asupra ființei statului, a dreptului, a personalității și toate filosofările rămân infructuoase, fără rezultat, fiindcă nu au curajul ca dela fizică să se ridice la metafizică, dela filozofie la teologie, și nici că se poate altfel, fiindcă omul de azi nu se poate decide ca tainele, secretele acestei lumi să se lase luminate de razele tainei Dumnezeiești. Și așa se face că se petrece, cu omul trudit de cugetare adâncă din zilele noastre, tragedia lui Faust, care în ciuda dorului ce îl stăpâna de a ști, la sfârșit s'a văzut în fața nimicniciei și desperării. Dar în toată această tragedie ceea ce este mai trist este faptul că nu poți avea nici un fel de milă față de știința modernă, fiindcă ea suferă de pe urma propriei sale agoniseli. Cea mai mare greșală a științei moderne este nesinceritatea

ei conștientă, fiindcă știința modernă este gata să presupună orice și să creadă orice numai activitatea și conducerea neîncetată a Dumnezeuului celui viu în lume nu vrea să o creadă, nici s'o accepte.

Comitetul pentru organizarea asociației generale Frăția Ortodoxă Română Cluj.

CONVOACARE

Comitetul de inițiativă din Cluj pentru înființarea unei organizații generale a mirenilor ortodocși din Mitropolia Ardealului, invită cu dragoste frățească obștea ortodoxă la

Adunarea generală de constituire

care va avea loc la Cluj, în ziua de 5 Martie a. c. (Duminea ortodoxiei), în sala Teatrului Național.

La această mare manifestație ortodoxă și națională vor lua parte toți ierarhii Mitropoliei ardelen.

ORDINEA DE ZI:

Sâmbătă, 4 Martie, ora 6 p. m. *slujba priveghierii* în amândouă bisericile ortodoxe.

Duminecă, 5 Martie ora 8 a. m. *liturghie arhierască* în amândouă bisericile ortodoxe.

Ședința I. la ora 10 a. m. în Teatrul Național.

1. Deschiderea adunării.
2. Proclamarea președinților de onoare.
3. Constituirea biroului.
4. Cuvântul ierarhilor.

Ședința II. la ora 4 p. m.

5. Votarea Statutelor.
6. Alegerea Consiliului general.
7. Alegerea membrilor de onoare.
8. Conferința prof. I. Lupaș.
9. Inscrierea membrilor.
10. Votarea manifestului către obștea ortodoxă. Închiderea adunării.

La ora 7 p. m. ședința Consiliului general pentru alegerea organelor statutare.

La ora 8¹/₂ p. m. *Concert religios* în sala festivă a Prefecturii județene, dat de Corul mixt al Episcopiei ortodoxe, sub conducerea d-lui A. Bena, directorul Academiei de muzică din Cluj.

Cluj, la 14 Februarie 1933.

Comitetul de inițiativă:

Președinte: *Sextil Pușcartiu*.

Membrii: *Prof. Gh. Bogdan-Dulcă, Prof. N. Bogdan, Prof. I. Cătuneanu, Prof. S. Cioran, Prof. S. Drago-*

mir, Prof. I. Lupaș, Prof. I. Mateiu, P. Meteș, Prof. V. Papilian, Prof. I. Popescu-Voitești, Gheorghe Sion, Prof. V. Stanciu, Prof. Gh. Stănescu.

NB. *Participanții se bucură de 50% reducere pe C. F. R. scoțând bilet întreg, care servește și pentru întoarcere pe lângă viza Episcopiei din Cluj. Pentru găzduire la Hotelurile „Astoria”, „Central” și „New-York”, unde se acordă iarăși o reducere însemnată pentru locuință și masă, — rugăm doritorii de a li se reține camere să se anunțe cel puțin cu 5 zile înainte la Secretariatul Episcopiei, altfel nu putem garanta avantajile menționate.*

Proiect.

STATUTELE

asociației mirenilor

„Frăția Ortodoxă Română“

(F. O. R.)

Numele, sediul și scopul asociației.

Art. 1. Se înființează o asociație religioasă pentru Românii ortodocși din Mitropolia Ardealului, sub numele: „*Frăția Ortodoxă Română*,” (F. O. R.)

Ea este persoană juridică. Sediul central e în orașul Cluj.

Art. 2. Scopul asociației este:

- a) Să realizeze în viața personală și familiară a membrilor săi învățăturile Mântuitorului;
- b) Să determine domnia principiilor creștine-ortodoxe în toate domeniile sociale;
- c) să apere și să afirme în orice împrejurări credința ortodoxă, prestigiul și drepturile ei în viața de Stat;
- d) să prevină și să combată orice acțiuni dăunătoare Bisericii ortodoxe și Statului român întregit;
- e) să promoveze sentimentul de solidaritate și de ajutor mutual între membrii săi;
- f) să întrețină cultul figurilor de eroi și mucenici ai ortodoxiei românești.

Mijloace.

Art. 3. Mijloacele asociației pentru realizarea scopurilor sale sunt:

a) *Spirituale:* serviciile religioase, împărtășirea cu sf. Taine, meditații creștine, cursuri, conferințe, procesiuni, pelerinajii, editarea de cărți, reviste, ziare, etc, și răspândirea lor;

b) *Materiale:* cotizații, donațiuni, subvențiuni, legate și alte isvoare eventuale.

Membrii.

Art. 4. Membrii asociației pot fi români ortodocși majori de ambe sexe, precum și instituțiuni și societăți.

El sunt:

- a) *fondatori*, dacă contribuie odată pentru totdeauna, cu cei puțin 5000 Lei;
- b) *pe viață*, dacă se înscrie, odată pentru totdeauna, cu suma de 1000 Lei;
- c) *activi*, cu o cotizație anuală de 100 Lei;
- d) *ajutători*, cu o cotizație anuală de 20 Lei;
- e) *onorari*, pe cari după propunerea motivată a Consiliului general, îi proclamă Congresul asociației, în virtutea meritelor deosebite pentru biserica ortodoxă.

Drepturi și datorii.

Art. 5. Membrii fondatori, pe viață, activi și onorari au dreptul să fie aleși în organele de conducere și să la parte cu vot deliberativ la adunările și congresele asociației.

Membrii ajutători au vot consultativ.

Toți membri sunt datori să susțină, să propage și să apere cu convingere, scopurile și interesele asociației, așa cum sunt precizate în Statutele ei.

Calitatea de membru se dobândește prin înscriere și plata cotizației.

Neîmplinirea obligațiilor statutare duce la pierderea calității de membru, pe care o pronunță Comitetele secțiilor eparhiale, cu drept de apel la Consiliul general, care decide în ultima instanță.

Organizarea asociației

Art. 6. Asociația se compune din:

1. *Organizația centrală*, cu un

- a) Congres general
- b) Consiliu general
- c) Comitet de direcție
- d) Comitet de cenzori.

2. *Secția tineretului academic*, cu

- a) Adunarea generală și
- b) Comitet central.

Organizația centrală.

Art. 7. Congresul general se ține în fiecare an în luna Septembrie. El se convoacă de către Consiliul general, fie la sediul asociației, fie în localitatea desemnată de Congresul general.

Art. 8. Congresul general se compune din toți membrii asociației. Ședințele sunt publice și la desbateri poate lua parte ori care membru.

Hotărârile, însă, se iau numai cu votul membrilor fondatori, pe viață, activi și onorari. Membrii ajutători au vot consultativ.

Ordinea de zi a congresului o stabilește Consiliul general, care decide și în privința propunerilor venite din afară.

Chestiuni, cari nu sunt puse pe ordinea de zi, nu pot fi discutate în Congres.

Președintele de onoare al Congreselor generale este totdeauna unul dintre ierarhii prezenți.

Art. 9. Atribuțiunile Congresului general:

a) stabilește directivele pentru viața și activitatea asociației;

b) alege pe membrii Consiliului general și al Comitetului de cenzori;

c) hotărăște asupra raportului general și a propunerilor puse pe ordinea de zi.

d) votează bugetul și dă descărcarea pentru gestiunea anului trecut.

Toate alegerile asociației se fac pe o perioadă de 6 ani.

Art. 10. Consiliul general se compune din membrii aleși și de drept, anume.

a) aleși 24 membrii ordinari și 12 supleanți;

b) de drept președintele și secretarii secțiilor eparhiale, al secției tineretului academic și al secției feminine.

Membrii supleanți participă la ședințe cu vot consultativ și vor înlocui, în caz de absență, pe membrii ordinari, cu toate drepturile acestora.

Consiliul general se constituie în cea dintâi ședință, alegând din sânul său: un președinte, un secretar general și un casier central.

Președinții secțiilor eparhiale sunt vice-președinții de drept ai Consiliului general.

Consiliul general este organul suprem de conducere al asociației, potrivit puterilor ce i le conferă Statutele și Congresul general.

Art. 11. Consiliul general alege din sânul său un *Comitet de direcție*, compus din 9 membri, cari exercită, prin delegație, atribuțiunile consiliului general.

În lipsa președintelui, Comitetul de direcție desemnează pe unul din membrii ca locțiitor.

Membrii Comitetului de direcție trebuie să-și aibă domiciliul în orașul Cluj.

Art. 12. Atribuțiunile Comitetului de direcție sunt:

a) Executarea hotărârilor congresului și ale Consiliului general;

b) elaborarea și aplicarea planului de muncă al asociației și rezolvirea afacerilor curente;

c) coordonarea, stimularea și controlul activității secțiilor.

Pentru păstrarea legăturii normale cu autoritatea Bisericii, un *cleric asistent*, delegat de Episcopia dela sediul asociației, va face parte din Comitetul de direcție.

Art. 13. *Cassierul central* ține registrul membrilor, se îngrijește de încassarea cotizațiilor, poartă contabilitatea averii asociației și întocmește raportul anual de gestiune.

Ori ce cheltulală se face cu aprobarea Comitetului de direcție.

Art. 14. *Comitetul de cenzori* se compune din 5 membri. El examinează registrele și conturile de gestiune, prezentând raport Congresului general, care dă descărcarea.

Organizația exterioară.

Art. 15. În fiecare eparhie se va constitui o *Secție eparhială*, cu membrii înscriși în condițiunile Statutelor de față.

Sediul secției va fi în orașul de reședință a Episcopiei.

Fiecare secție are:

- a) o adunare generală;
- b) un comitet eparhial;
- c) un casier;
- d) un comitet de cenzori.

Art. 16. Adunările generale eparhiale se țin anual în luna Iunie.

Atribuțiunile organelor eparhiale sunt în genere următoarele:

a) *Adunarea generală* alege: pe președintele secției, pe secretar, pe membrii comitetului și pe cenzori. Indrumă activitatea secției, potrivit scopurilor generale ale asociației. Hotărăște asupra raportului general și a propunerilor dela ordinea zilei. Votează bugetul și dă descărcarea pentru gestiunea anului trecut.

b) *Comitetul eparhial* conduce secția în conformitate cu Statutele și cu directivele Consiliului general, înființează filiale și comitete, controlând munca lor.

La ședințele comitetului va lua parte și un cleric asistent, delegat de Episcopia locului.

c) *Casierii și Cenzorii* au, prin analogie, atribuțiunile stabilite pentru casierul și cenzorii centrali.

Art. 17. Secția *tineretului academic* va avea câte o *subsecție* în fiecare Eparhie, pe al cărei teritoriu se găsesc școli academice.

Amănuntele de organizare se vor stabili, în Regulamentul de aplicare, de către Consiliul general al asociației, cu avizul reprezentanților tineretului.

Art. 18. Doamnele membre vor fi organizate într-o *secțiune specială*, potrivit dispozițiilor din Regulament, urmând ca ele să se ocupe în deosebi de operele de *milă creștină* ale asociației.

Art. 19. Asociația și secțiile ei vor fi reprezentate în afacerile civile și de ori ce altă natură, de către președinții lor.

Averea asociației.

Art. 20. Asociația fiind persoană juridică, are drept la patrimoniu, destinat scopurilor ideale ce urmărește.

Averea dobândită de ea pe căile arătate la art. 3 se administrează în conformitate cu prevederile Statutelor și cu hotărârile Congresul general.

Art. 21. Cotizațiile încasate dela membrii fondatori și pe viața, se administrează de organele centrale pentru scopurile generale ale asociației.

Din taxele membrilor activi și ajutători 80%, rămân Secțiilor eparhiale, 20% se varsă Consiliului general pentru interesele obștești ale asociației.

În fiecare an, organele competente vor întocmi un inventar și un bilanț, despre averea asociației, așa cum prevăd legile în vigoare.

Dispoziții tranzitorii.

Art. 22. Asociația se va putea desființa numai de un Congres general, convocat în regulă, la care să participe majoritatea membrilor cu drept de vot deliberativ. Hotărârile se iau cu $\frac{2}{3}$ a celor prezenți.

Dacă nu se prezintă numărul necesar de membrii, se face o nouă convocare, cu termen de 30 zile, când hotărârile se vor lua cu majoritatea absolută a celor prezenți.

În caz de desființare, averea asociației trece în părți egale asupra celor cinci Eparhii ale Mitropoliei ardelenne.

Art. 23. Statutele de față devin obligatorii după votarea lor de către Adunarea generală de constituire.

Art. 24. Modificarea Statutelor este rezervat Congresului general.

Un Regulament de aplicare, întocmit de Consiliul general, va lămurii și va complectea dispozițiunile cuprinse în Statute.

Frăția ortodoxă Buteni.

Mart, în 13 II. 1933, intelectualii ortodocși români din tractul Buteni au ținut în biroul oficiului protopresbiteral, sub prezidiul protolereului Ștefan R. Lungu, ședința de Constituire în vederea congresului Asociației Intelectualilor ortodocși români din Cluj. S'a ales președinte de vârsta Dl. Dr. A. Grozda avocat în Buteni, secretar Dl. I. Balaban ziarist și învățător, iar casar Dl. Dr. A. Munteanu avocat în loc.

Conducerea va lua contact cu intelectualii din tract, în vederea participării a cât mai mulți intelectuali la congresul din Cluj. Delegați oficiali au fost desemnați Dnii Dr. A. Grozda și Dr. S. Dan, înaintând un memoriu către Congres, cuprinzând punctele. 1. Reunirea Bisericilor românești. 2. Sectarismul și reglementarea lui. 3. Complectarea Legii Cultelor cu sancțiuni. 4. Incriminarea infracțiunilor sectare în noul Cod penal. 5. Francmasoneria și ocultele. 6. Reforma învățământului universitar în senz creștin. 7. Organizarea vieții bisericești în orașe. Totatătea probleme vitale, de soluționarea cărora depinde cinstea și mărirea Bisericii noastre.

Fie în ceas bun !

Rap.

Aderării din Jimbolia la „Frăția ortodoxă-română”

Subsemnații enoriași ai parohiei ort. rom. din Jimbolia, aderăm cu entuziasm la grandioasa și înălțătoarea mișcare religioasă ortodoxă, pornită de către elita intelectualilor noștri mireni din Cluj și din întreg Ardealul și Banatul, cu binecuvântarea Arhierilor noștri, — mișcare, care are de scop strângerea rândurilor mirenilor ortodocși, conștienți, din întreaga Țară, spre a lupta, sub egida Bisericii ortodoxe-române, cu mai mult succes, la întronarea dreptății, legalității și moralității și deci la regenerarea și înviorarea vieții României întregite, asaltată cu furie de francmasonerie și de celelalte mișcări ocultе, subversive.

Ca niște demni ostași ai lui Cristos suntem gata să ne însurim și să luptăm, sub flamura Crucii, pentru

biruința bisericii strămoșești și gloriificarea neamului românesc.

Semnăturile: Dr. Ioan Gețla, medic, Dr. Gavrilă Buzea medic-veterinar, Maior Mănăllă Andrei, Locotent Tibera Octavian, Căpitan Cristea Cristache, Aurel Vulcu magistrat, Gheorghe Nicoară avocat, Sever Clucudeanu avocat, Stan Alecu avocat, Sever Cadariu dir. cf., Coriolan Peril dir. poștei, Liviu Cismaștu contabil, Nicolae Constantinescu șeful stației, Rusalin Giulvezan notar, Anghel Gheorghe notar, Radovici Ioan comisar pol., și funcționarii: Lucaciu Romulus, Chișozan Moise, Ioan Dabu, Anghelolu Iosif, Gheorghe Stoicescu, Aurel Milovan, Gheorghe Claiți, Nicolae Balonescu, Ioan Toconiță, Gheorghe Maitec, Nicolae Bogdan, Ioan Jebedia, Cadariu Vasile, Dionisie Voșcariu, Aurel Iorga, Mihuțiu Ioan, Cristea Petre, Ciutacu Nastase, Lazar Martin și Nicolae Moldovan.

Cum trebuie să postim.

Cu ajutorul prea bunului Dumnezeu am ajuns în pragul postului mare; timp sfânt, timp de pregătire, timp de reculegere sufletească, prin care ne putem învrednici a serba ziua cea măreață, ziua cea plină de bucurie, ziua învierii Domnului.

Cu câteva săptămâni înainte sfânta noastră Maică Biserică ne-a pus înainte exemple de pocăință „Vameșul și Fariseul“ pe „Fiul cel rătăcit“ și în cele din urmă Icoana înfricoșătoare a judecării viitoare. Toate acestea au fost așezate în adins de sfânta noastră Maică Biserică pentru ca să trezească și în sufletele noastre dorul de pocăință și remușcare sufletească, ca a vameșului din Evanghelie și a Fiului cel rătăcit. Adevărata pocăință prescrisă de Biserică se săvârșește cu ajutorul postului. Încă în Testamentul vechi citim că Dumnezeu a așezat postul imediat după ce l-a făcut pe Adam, poruncindu-i „Din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca vei muri. Facere 2,17. Tot în Testamentul vechi citim că Moisie a postit 40 pe zile și 40 de nopți, atunci când a primit tablele legii pe muntele Sinai. Eșire — 34,28. Iar în Testamentul nou însuș Mântuitorul Hristos înainte de a începe activitatea Sa mesianică a postit 40 de zile și 40 de nopți. Mat. — 42. Iar cu ocazia vindecării Lunaticului, Mântuitorul a zis către ucenici: „Acest solu de demoni nu ies afară fără numai cu rugăciune și post Mat. 17,21“. Din aceste citate vedem cât de necesar și folositor este postul pentru ca să ne putem pregăti și noi pentru ziua învierii Domnului.

Omul fiind o ființă dihotomistă, sigur că și păcatele au să provină atât dela corp cât și dela suflet. Pentru aceasta și postul trebuie să privească atât tămăduirea trupului cât și a sufletului. Postul material este abținerea dela anumite mâncări și băuturi într'un timp anumit.

Postul sufletească este acela pe care ni-l recomandă Dumnezeu prin gura prorocului Isaia: „Iată postiiți ca să vă clorovați și să vă certați, ca să băteți răutăcios cu pumnul, și nu postiiți cum cere ziua aceea ca să vi se audă strigătul sus... Iată postul plăcut mie „Dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe ori ce fel de jug, împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta zecii nenorociți fără de adăpost. Vezi pe un

om gol, acopere-l și nu-i întoarce spatele semenului tău. Atunci tu vei striga și El va zice, Iată-Mă. Isaia — 58,4—9. Acest post, recomandat de Dumnezeu prin gura prorocului Isaia, trebuie însoțit de căință adevărată și înfristare pentru păcatele săvârșite, căci cel ce se căește cu adevărat, recunoaște greutatea păcatelor sale. Și sfinții părinți au recunoscut căință pentru păcate. Sfântul Ioan gură de Aur zice: dacă lacrimile lui Petru putură să șteargă un păcat așa de mare, căci a se lepăda de Dumnezeu era ceva mare, și totuși lacrimile au șters aceasta. Sfântul Ciprian zice: „Căiți-vă, frații mei, și cu inima înfrântă cercetați-vă păcatele. Pe lângă căință trebuie îndreptare, că zice sfântul Vasile cel Mare: Spre a se mântui nu e de ajuns celor ce se căesc a se depărta de păcate, trebuie să aducă roade adevărate de pocăință. Deci să ne folosim de acest timp al postului învierii Domnului, făcând fapte demne de pocăință, iar la sfârșitul postului să ne prezentăm în fața preotului duhovnic, mărturisindu-ne păcatele noastre, ca și fiul cel rătăcit bătrânului tată. Și atunci vom auzi și noi glasul lui Dumnezeu prin preoții săi: Fiii aceștia morți erau și au înviat, perduți erau și s'au aflat și în felul acesta vom simți cu adevărat, în sufletele noastre, adevărata bucurie pentru învierea Domnului.

Preot. D. P. Nedelcu
Neculele, R-Sărat.

Cronica pocăiților.

Revenire la ortodoxism. Tânărul baptist Dașcău Milentic, de profesiune pantofar, domiciliat în comuna Feniș, care înainte de aceasta cu trei ani s'a baptizat și primit botezul baptist la Arad, pe lângă îndeplinirea formelor legale și rânduelei canonice la data de 12: Ian. a. c., a făcut trecerea, revenind la credința ortodoxă.

Pentru a se vedea odată mai mult ce înseamnă credința baptistă și care este valoarea ei din toate punctele de vedere, reproducem mai jos — din cuvânt în cuvânt — scrisoarea tânărului trecut la ortodoxie pe care înainte de revenirea sa a trimis-o preotului parohiei Feniș, cerând reprimirea în credința ortodoxă.

Cucerniceii Sale Părintelui Adam Micluța Feniș. Subsemnatul Dașcău Milenti în etate de 21 ani, de ocupație pantofar, în urma discuțiilor religioase ce am avut cu Sf. Voastră de când am venit acasă dela Arad, m'am convins pe deplin că toată credința baptistă în care am fost și cu ținut cu felurite ademeneli de bapțiștii din Arad și din Feniș, este o adâncă rătăcire în pustiu pierzării sufletești, fiindcă cel căzut și prins în mrejele baptismului ajunge pe nesimțite în cea mai grozavă orbire sufletească, din care apoi puștii mai au tăria a scăpa, care scăpare numai prin reîntoarcerea la sf. maică biserică ort. o mai poate dobândi. De aceasta tăria sufletească bunul D-zeu m'a învrednicit și pe mine, căci deși în urma marilor stăruințe a bapțiștilor Arădani pe lângă mine în timpul meu de băiat cu minte încă nedesvoltată, am fost dus în greaua rătăcire și botezat, totuși acum am ajuns să cunosc calea adevărului și să mă lapăd de aceasta sectă.

Mărturisesc că deși timp de trei ani am fost baptist trecut legal și botezat în aceea rătăcită credință, totuși inima mea și sufletul meu totdeauna a fost în sf. bis. ort. dela care am primit adevăratul bo-

tez și lumina vieții. De altă parte văzând bunătatea ce purtați de poporul nostru spre binele și fericirea lui, s'a trezit în mine un mare și arzător dor sufletesc să reviu la vechea mea credință în care m'am născut și în care îmi sunt părinții, frații și rudeniile și ca fiul rătăcit (Luca 15 V. 11-12) întorcându-mă din calea pierzării sufletești, viu cu umilință și vă rog să mă reprimiți și pe mine în staulul creștinismului adevărat. Regret cu multă părere de rău rătăcirea în care am orbecat timp de trei ani, rugând pe bunul D-zeu să mă lerte. Dascău Milentie pantofar.

Tot în această comună, la data de 27 Febr. 1932, a mai revenit la ortodoxism tânăra baptistă Gașan Frona, care timp de 18 ani a fost ținută în cătușele botezului, la care dată a primit și sf. taină a botezului.

Pr. M.

INFORMAȚIUNI.

PERSONALE. *P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a sosit dela București Sâmbătă în 18 Februarie l. c. Duminică în 19 l. c. a fost la Lipova, iar Marți în 27 Februarie l. c. a plecat iarăși la București la ședințele sfântului Sinod și ca să aranjeze mai multe cauze de ale eparhiei noastre prin diferitele Ministere.*

Societățile comuniste au fost dizolvate. Comuniștilor, cari vor să turbure liniștea în țară, li s'a închis apa la moară. Cărmuirea a dat un ordin prin care sunt împrăștiate și scoase de sub puterea legii toate organizațiile și asociațiile comuniste.

Duminica nu se lucrează. Strașnică și aspră poruncă a dat Mussolini, șeful guvernului italian, ca adevărat nu este îngădui nici unui funcționar să lucreze Duminica și sărbătorile. Ci ei să meargă obligator la biserică, la slujba religioasă. Asta ar trebui să fie și la noi, dar tot cu aspră poruncă.

Aviz.

Rugăm cu insistență pe P. C. conducători de oficii parohiale, cari au primit din calendarul Eparhial exemplare spre desfacere, să binevoiască a regula costul lor, returnând totodată pe cele nevândute.

Administrația Tipografiei și
Librăriei Diecezane, Arad.

Publicațiune de licitație.

Lucrările de tâmplărie artistică, sculptor și strungar, precum și lucrările de pictură murală și decorativă, aurire și bronzare, necesare la biserică ort. rom. din Arad-Șega, se vor da în întreprindere în ziua de 12 Martie 1933, ora 4 d. m. la oficiul parohial din Arad-Șega, când consiliul parohial se va pronunța asupra ofertelor înaintate.

Ofertele se vor face pe blanchete întocmite în acest scop, cari se vor procura dela oficiul parohial, unde se pot vedea și planurile și condițiile de licitație, în fiecare zi de lucru între orele 8-12 a. m. și 2-4 d. a.

Ofertele închise în plic se vor înainta până în de 11 Martie c. la oficiul parohial din Arad-Șega.

Consiliul parohial.

Parohii vacante.

Conform ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 457/1933 se publică concurs pentru alegerea de preot la parohia vacantă de clasa a II-a din Fădimac, cu următoarele emolumente și anume:

a) Sesiunea parohială constătătoare din 30 jugere cadastrale și 2 jugere primite dela Stat prin reforma agrară, parte arător, parte fânaț.

b) Stolele legale.

c) Birul legal, care se ia din oficiu.

d) Casa parohială cu 2 camere, cuină, cămară și supraedificate și terenul parohial treipătrare de juger.

e) Eventualul ajutor dela Stat, pentru care comuna bisericească nu garantează.

Alesul preot este obligat să catehizeze la școala primară din loc, fără altă remunerație.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta, într'o Duminică, ori Sărbătoare, în Sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și rituale.

Cererile, însoțite de adnecele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Fădimac, se vor înainta, în termenul concursual, oficiului protopopesc ort. rom. din Balinț.

Recurenții din altă dieceză vor alătura, la cererile de concurs, act, că au binecuvântarea Prea Sf. Sale părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Dat din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Fădimac, ținută în 15 Ianuarie 1933.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: Ioan Trifu protopopul Balințului.

—□—

3-3

Conform ordinului Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1535/1933, prin aceasta se publică din oficiu concurs cu termen de recurgere de 30 de zile pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia nou înființată din Periam, pe lângă următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 32 jughere,
2. Stolele legale și birul legal.
3. Ajutorul de Stat, pentru care comuna bisericească nu garantează. Parohia este de clasa primă rurală.

Alesul va suporta toate dările după beneficiul preoțesc.

Alesul preot va catehiza la școala primară din loc, fără altă remunerație.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta într'o Duminică sau sărbătoare în parohia bis. ort. române din Periam pentru a slui, respectiv cuvânta.

Recurenții din alte dieceze vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfinției Sale Domnului Episcop Diecezan de a recurge.

Cererile de recurs, însoțite de anecele necesare, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Periam, se vor înainta în termen concursual oficiului protopopesc ort. rom. din Comloșul Mare.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop ort. rom.

1-3